

VÄGEN TILL KRISTUS

ELLEN G. WHITE

Översättare: Sara Kvamme

ORIGINALET'S TITEL: *STEPS TO CHRIST*

© 1892, 2010, Ellen G. White Estate, Inc.

Svensk översättning: Sara Kvamme, 2007

Varsamt reviderad 2017

© 2007, 2017, Skandinaviska Bokförlaget, Stockholm

www.skandinaviskabokforlaget.se

Om inget annat anges är bibelcitaten hämtade från

Bibel 2000: © 1999 Svenska Bibelsällskapet.

När andra bibelöversättningar använts har detta angetts på följande sätt:

FB: *Svenska Folkbibeln* 2015: © 1996, 1998, 2015 Stiftelsen Svenska Folkbibeln och
Stiftelsen Biblicum.

Sättning och omslag: Daniel Pedley, Dexera.se

Text: Electra 10.5/13

Illustrationer: iStockphoto.com

Tryck: EuroDream, Serbien 2017

ISBN: 978-91-7256-299-8

Samtliga rättigheter förbehållna. Ingen del av denna publikation får på något sätt
reproduceras utan tillstånd från utgivaren.

VÄGEN *till* KRISTUS

ELLEN G. WHITE
Översättare: Sara Kvamme

SKANDINAVISKA BOKFÖRLAGET
STOCKHOLM

Förord

Få böcker har fått så stor betydelse för människor som *Vägen till Kristus*. Denna lilla bok har kommit ut i oräkneliga utgåvor och miljonupplagor och översatts till över 165 språk. Boken kom ut första gången 1892 och året därefter översattes den till svenska. Författaren Ellen White (1827–1915) var en kristen förkunnare och författare som föddes nära Portland, Maine, i nordöstra USA. Under sitt liv kom hon att bo och verka också i Europa och Australien. Hon skrev 55 böcker och tusentals artiklar om kristen tro och livsstil, utbildning, hälsa och familjeliv. Många av hennes böcker har getts ut i miljonupplagor, men *Vägen till Kristus* är hennes mest spridda och lästa bok.

Bokens titel beskriver innehållet väl. Författarens syfte med boken var att visa att endast Jesus Kristus kan möta våra djupaste behov. Boken är tänkt som en hjälp att bygga en levande relation med Jesus. Den visar på ett enkelt och praktiskt sätt vägen genom tvivel till tro, bekännelse och förlåtelse. Målet för en kristen är ett liv fyllt av glädje och Guds nåd.

Efter att Jesus mättat tusentals människor med fem kornbröd och två fiskar uppstod en del diskussioner om och förväntningar på Jesus. Vem var han egentligen? ”Jag är livets bröd”, svarade han. ”Den som kommer till

mig skall aldrig hungra, och den som tror på mig skall aldrig någonsin törsta” (Joh. 6:35). Han ville att hans åhörare skulle förstå att han är länken mellan Gud och oss. Det finns en kärleksfull förbindelse mellan himlen och jorden. Och Jesus lovar att vad som än händer i vårt liv är vi alltid välkomna till honom: ”Den som kommer till mig skall jag inte visa bort” (v. 37).

Det är med förhoppningen att boken ska påminna om detta löfte till dig som vi ger ut en förnyad utgåva av *Vägen till Kristus*.

Utgivarna

Innehåll

1. Guds kärlek till människan.....	7
2. Syndarens behov av Jesus	17
3. Ånger.....	25
4. Bekännelse	43
5. Överlåtelse	49
6. Gud tar emot den som tror.....	57
7. Hur kan vi veta att vi är Jesus efterföljare?.....	67
8. Andlig växt	79
9. Arbete och liv.....	91
10. Kunskap om Gud.....	101
11. Bönens välsignelse	111
12. Vad ska man göra med tvivel?.....	125
13. Glädje i Herren.....	137

Guds kärlek till människan

Både naturen och Bibeln talar till oss om Guds kärlek. Vår far i himlen ger oss liv, visdom och glädje. Se på allt det sköna och underbara i naturen. Tänk på hur det fyller våra behov. Men det är inte bara anpassat till människans behov. Det är till för alla skapade varelser och gör dem lyckliga.

Solskenet talar till oss om Skaparens kärlek. Det gör också regnet som friskar upp jorden. Det gör åsarna, sjöarna och slätterna. Allt talar om Guds kärlek. Han ger sina skapade varelser allt de behöver varje dag.

I en av sina psalmer skrev David dessa underbara ord:

*"Allas ögon är vända mot dig,
och du ger dem föda i rätt tid.
Du öppnar din hand
och stillar allt levandes hunger"*

(Ps 145:15, 16).

Gud skapade Adam och Eva. Han gjorde dem fullkomliga. De var heliga och lyckliga. Världen var vacker när den kom ur Guds hand. Förbannelsens skugga fanns inte där. Ingenting visnade och ingen åldrades och dog. Så hände det att Adam och Eva var olydiga mot Gud. De bröt hans kärleks bud och sorg och död kom in i världen. I Bibeln står det att för människans

skull blev jorden förbannad (1 Mos. 3:17). Men till och med i lidandet som synden förde med sig, visade Gud sin kärlek. Han tillät att tistlar och törnen växte upp. Livet på jorden blev svårt och besvärligt. Människorna måste arbeta och trötta ut sig. Men också det var en del av Herrens plan att lyfta människan ur avgrunden, ur det fördärv som synden störtat henne ner i. Men det finns inte bara nöd och lidande i denna syndiga värld. I själva naturen finns det mycket som ger tröst och hopp. Tistlarna blommar och rosorna täcker törntaggarna.

”Gud är kärlek.” Så står det på varje svällande knopp och på varje grässtrå som spirar. Varje fågel som fyller luften med sång bärs av Guds ömna omsorg. Blommorna med sina skiftande färger vittnar om Gud. De sprider sin doft och talar om honom. Träden med sina mäktiga, gröna kronor påminner oss om honom. Allt talar till oss om vår far i himlen som tar hand om oss och vill göra oss lyckliga.

Guds ord visar oss hans karaktär. Gud har själv talat om sin oändliga kärlek och sitt medlidande. Mose bad: ”Låt mig få se din härlighet.” Herren svarade: ”Jag ska låta all min godhet gå förbi framför dig” (2 Mos. 33:18, 19; *FB*). Guds godhet är hans härlighet. Herren gick förbi Mose. Han ropade: ”Herren, Herren är en barnhärtig och nådig Gud, sen till vrede och rik på kärlek och trofasthet. Han håller fast vid sin kärlek mot tusenden, han förlåter synd” (2 Mos. 34:6, 7). Gud är ”nådig och barnhärtig”, för han ”vill helst visa nåd” (Jona 4:2; Mika 7:18).

Gud drar oss till sitt hjärta genom att visa oss sin skaparmakt i himlen och på jorden. Han uppenbarar sig i naturen. Han visar sig i den mest innerliga och ömma kärlek som binder människor till varandra. Men varken naturen eller människors kärlek ger en fullständig bild av Guds kärlek. Det goda har en fiende som gjorde människorna blinda. Då såg de inte alla tecken på Guds kärlek utan de såg på honom med rädsla och trodde att han var sträng och oförsonlig. Den onde ville få dem att tro att Gud är en hårdhjärtad domare eller en som barskt kräver tillbaka det som han har lånat ut. Han utmålade Skaparen som en som svartsjukt spionerar på människorna och lägger märke till deras fel så att han kan straffa dem. Jesus kom hit och levde bland oss för att ge oss den verkliga bilden av Gud. Han kom för att ta bort den mörka skuggan. Han kom för att visa Guds gränslösa kärlek.

Guds son kom till världen för att hjälpa människorna att lära känna Fadern. "Ingen har någonsin sett Gud. Den ende sonen, själv gud och alltid nära Fadern, han har förklarat honom för oss" (Joh. 1:18). "Ingen känner Sonen, utom Fadern, och ingen känner Fadern, utom Sonen och den som Sonen vill uppenbara honom för" (Matt. 11:27). En av lärjungarna bad: "Herre, visa oss Fadern, det är nog för oss." Jesus svarade: "Så länge har jag varit tillsammans med er, och ändå känner du mig inte, Filippos? Den som har sett mig har sett Fadern. Hur kan du då säga: Visa oss Fadern?" (Joh. 14:8, 9).

*I allt han företog sig
visade han kärlek,
barmhärtighet
och ömhet.
Med sin varma
medkänsla drog han
människorna till sig.*

Jesus talade om sin uppgift på jorden. Han sa: Herren "har smört mig till att frambära ett glädjebud till de fattiga. Han har sänt mig att förkunna befrielse för de fångna och syn för de blinda, att ge de förtryckta frihet och förkunna ett nådens år från Herren" (Luk. 4:18, 19). Detta var hans uppgift. Jesus gick omkring och gjorde gott. Han

hjälpade alla som var plågade av Satan på något sätt. Det fanns hela byar där ingen stönade av smärta, för Jesus hade varit där och botat alla sjuka. Det han gjorde var bevis på att han hade en särskild kraft från Gud. I allt han företog sig visade han kärlek, barmhärtighet och ömhet. Med sin varma medkänsla drog han människorna till sig. Han blev människa för att kunna hjälpa människorna. Han tog på sig den natur de hade. De fattigaste och de mest föraktade var inte rädda för att komma nära honom. Småbarnen kände att han tyckte om dem. De älskade att sitta i hans knä och se upp i hans tankfulla ansikte som lyste av kärlek.

Jesus var inte rädd för att säga sanningen men han gjorde det alltid med kärlek. Han var taktfull, vänlig och uppmärksam, aldrig ohövlig och tanklös. Han var aldrig onödigt sträng. Aldrig lät han ett känsligt sinne drabbas

av onödig smärta. Han kritiserade inte människornas svaga sidor. Han såg dem sanningen men alltid med kärlek. Han fördömde hyckleri, otro och synd men det fanns tårar i hans ögon. Det var sorg i hans röst när han kom med svidande tillrättavisning. Han grät över Jerusalem. Han älskade den staden. Man ville inte ha honom där. Man avvisade honom som är vägen, sanningen och livet. Man ville inte veta av sin frälsare men han såg på dem med medkänsla och ömhet. Jesus tänkte inte på sig själv och sina egna behov. Han var omsorgsfull och brydde sig om andra. Varje människa var värdefull för honom. Det fanns gudomlig värdighet i hans sätt att vara. Ändå böjde han sig ner och ägnade sig kärleksfullt åt varje medlem av Guds familj. Han såg att människorna var förlorade. Det var hans uppgift att rädda dem.

Jesus visade sin karaktär i det liv han levde på jorden. Så som Jesus var, sådan är också Gud. Från hans fadershjärta flyter strömmar av medkänsla och gudomlig kärlek till människorna. Jesus gör detta flöde av kärlek synligt. Han, vår ömme, barmhärtige frälsare, var Gud som "uppenbarades som jordisk varelse" (1 Tim. 3:16).

Det var för att rädda oss som Jesus levde och dog. Det var för vår skull han led. Han blev en smärtornas man för att vi ska få evig glädje. Gud lät sin älskade son lämna himlen som är så obeskrivligt härlig. Han som var full av nåd och sanning kom till en värld som synden hade fördärvat. Han kom till en värld som var full av förbannelsens skuggor. Han kom till jorden som var

*Det är inte så att vår
far i himlen älskar
oss för att Jesus
offrade sig utan
det är så att Gud
älskar oss så mycket
att han offrade sin
son för oss.*

höljd i dödens mörker. Jesus hade varit omsluten av Guds kärlek. Nu fick han lämna Gud och änglarnas tillbedjan. Gud tillät att han blev skymfad, hånad, hatad och dödad. "Han blev ... sargad för våra synder, han tuktades för att vi skulle helas, hans sår gav oss bot" (Jes. 53:5). Se på honom i öknen, i Getsemane, på korset! Guds syndfrieson tog på sig syndens börda. Han hade varit ett med Gud.

På korset fick han uppleva hur fruktansvärt det är att vara skild från Gud. Den skilsmässan är synden orsak till. Därför ropade han i ångest: "Min Gud, min Gud, varför har du övergivit mig?" (Matt. 27:46). Det var syndens oerhörda tyngd som krossade hans hjärta.

Jesus offrade inte sitt liv för att förmå sin far att älska oss. Han dog inte för att göra honom villig att rädda oss. Nej, nej. "Så älskade Gud världen att han gav den sin ende son" (Joh. 3:16). Det är inte så att vår far i himlen älskar oss för att Jesus offrade sig utan det är så att Gud älskar oss så mycket att han offrade sin son för oss. Genom Jesus visade Gud sin otroligt stora kärlek för den fallna världen. "Gud försonade hela världen med sig genom Kristus" (2 Kor. 5:19). Gud led tillsammans

med sin son. När Jesus kände ångest i Getsemane och när han dog på korset betalade Guds hjärta priset för vår räddning.

Jesus sa: "Fadern älskar mig därför att jag ger mitt liv för att sedan få det tillbaka" (Joh. 10:17). Det betyder: Min far har älskat er så mycket att han till och med älskar mig mer för att jag gav mitt liv för att rädda er. Jag står som säkerhet för er. Jag dog i stället för er och tog på mig era synder och därför har jag blivit ännu kärare för min far än förut. På grund av mitt offer kan Gud låta rätten gälla och ändå göra dem rättfärdiga som tror på Jesus.

Det var bara Guds son som kunde betala priset för vår räddning. Bara Jesus som varit ett med Gud kunde visa vem Gud är. Bara han som kände höjden och djupet i Guds kärlek kunde låta oss få känna den. Jesus död var ett oändligt offer för människor som fallit i synd. Ingenting mindre kunde uttrycka Faderns kärlek till ett förlorat släkte. "Så älskade Gud världen att han gav den sin ende son" (Joh. 3:16).

Han skulle inte bara leva och bo ibland dem. Han skulle inte bara bära deras synder och dö för dem. Gud gav Jesus Kristus till det fallna människosläktet. Han blev ett med dem. Han hade samma behov som de och samma intressen. Jesus var också förenad med Gud och han band människorna till sig med band som aldrig kan brytas. "Därför skäms han inte för att kalla dem bröder" (Heb. 2:11; *FB*). Jesus är vårt offer och vår försvarare.

*Det är Jesus på
korset som gör
Guds kärlek tydlig.
Vi ser Guds karaktär
i ljuset från korset.
När vi studerar den
blir det allt klarare
för oss att nåd och
rättvisa förenas.*

Han är vår bror. I mänsklig gestalt står han inför Faderns tron. Han är Människosonen. För evigt kommer han att vara förenad med dem som han har räddat. Allt har han gjort för att lyfta människorna ur syndens förnedring, så att de ska kunna återspegla Guds kärlek och få del av helighetens glädje.

Det pris som Gud betalade när han offrade Jesus för vår skull var högt. Det var ett oändligt offer. När vi tänker på det bör vi på ett högre plan

förstå vad vi kan bli genom Jesus. Aposteln Johannes var inspirerad av Guds ande. Han fick se höjden och bredden och djupet av Guds kärlek till människor som fallit i synd. Han fylldes av beundran och vördnad. Han hade svårt att finna ord för att uttrycka storheten och ömheten i denna kärlek. Men han ber världen att betrakta den: "Vilken kärlek har inte Fadern skänkt oss när vi får heta Guds barn" (1 Joh. 3:1). Hur värdefull gör det inte människan? När vi syndade blev vi Satans slavar, men vi blir Guds barn genom Jesus offerdöd. Adams barn kan bli Guds barn igen. Genom att klä sig i mänsklig natur lyfter Jesus människosläktet till ett

högre plan. Fallna människor lyfts genom förbindelsen med honom. Genom Jesus kan de verkligen bli värdiga att kallas Guds barn.

Det var en kärlek utan like. Den himmelske kungens barn! Vilket fantastiskt löfte! Det är värt djup eftertanke. Han älskade en värld som inte älskade honom. Tänk vilken kärlek! Den gör oss ödmjuka. Vi vill lämna allt åt honom. Vi blir beredda att låta honom få alla våra tankar så att vi gör hans vilja. Det är Jesus på korset som gör Guds kärlek tydlig. Vi ser Guds karaktär i ljuset från korset. När vi studerar den blir det allt klarare för oss att nåd och rättvisa förenas. Gud är barmhärtig, förlåtande och full av medkänsla samtidigt som han står för det som är rätt och rättfärdigt. Vi ser en mängd bevis för denna kärlek. Vi förstår att den är större än den medkänsla och ömhet som en mor kan känna för sitt vilsna barn.